

Nesporno je dále, že úředníci současně se st-lem jmenování náměstky ředitele stát. drah v VI. hodn. třídě, byli již před tím úředníky min. žel. resp. býv. gen. inspekce železnic, tedy úředníky pragmatikálními. Pak příslušelo jim však ve smyslu druhého odst. bodu prvního §u 37 služ. pragmatiky pořadí před st-lem, a nelze shledati nezákonnost v tom, že žal. úřad nevyhověl žádosti st-lově o předřazení jeho před ony úředníky. — — —

Č. 4952.

Státní zaměstnanci (Slovensko): Zaměstnanci ovdovělí, rozvedení nebo svobodní nemají — třebas jinak splňují předepsané podmínky — právního nároku, aby byli co do slovenských diet na roveň postavení zaměstnancům ženatým (odst. 2 č. II lit. D usnesení min. rady z 27. VII. 1920).

(Nález ze dne 29. září 1925 č. 18.029.)

V ě c: Jan K. v T. proti ministerstvu spravedlnosti stran diet.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Min. sprav. zamítlo nař. rozhodnutím odvolání st-lovo z rozhodnutí presidia tabule v Bratislavě, jímž byl odvolán a zrušen výměr téhož presidia přiznávající st-li diety z důvodu vedení dvojí domácnosti. — — —

Stížnost shledal nss bezdůvodnou.

Odst. 2 č. II. lit. D usnesení ministerské rady z 27. července 1920 ustanovuje: »ženatým zaměstnancům na systemisovaná místa ustanoveným přísluší jak při původním jmenování, tak při pozdějším případném přeložení z moci úřední, pokud nemohou se pro úředně zjištěný nedostatek bytů do nového působiště nebo do místa poblíže se nacházejícího a normálně přístupného přestěhovati, diety stanovené pro exponované zaměstnance v bodě III. odst. 1. po př. odst. 2. č. 1.; za tuto dobu nevyplácí se však zvýšený drahotní přídavek dle bodu C; ženatým mohou býti na roveň postaveni rozvedení, ovdovělí a svobodní zaměstnanci, kteří vedli prokazatelně vlastní domácnost, zejména měli-li přídavek aspoň podle 2. třídy drahotních přídavků.«

Nař. rozhodnutí vyslovalo, že st-li nepřísluší nárok na diety z důvodu vedení dvojí domácnosti, při čemž, jak z odůvodnění jeho jest patrné, vycházelo z předpokladu, že nejsou u st-le splněny předpoklady ve smyslu první věty uvedeného ustanovení.

St-l správnost skutkové podstaty nař. rozhodnutí nepopírá ani ne tvrdí, že by mu nárok uvedený příslušel podle 1. věty, nýbrž opírá nárok ten o ustanovení k o n e č n é věty uvedeného ustanovení. Věta ta praví však pouze, že rozvedení, ovdovělí a svobodní zaměstnanci m o h o u býti na roveň postaveni zaměstnancům ženatým, a zmocňuje tím sice správní úřady, že tyto mohou, jsou-li zákonné předpoklady, rozvedeným, ovdovělým a svobodným zaměstnancům diety přiznati, nezakládá však pro tyto zaměstnance právního nároku na diety. K tomuto výkladu ustanovení nuti nejen jeho jasné znění, nýbrž i logická souvislost jeho s ustanovením první věty, kterážto souvislost dává jasné poznati, že usnesení min. rady třídí s jedné strany nárok zaměstnanců na diety a

s druhé strany pouhou možností administrativně přiznanou, aby za jistých předpokladů diety poskytl.

Jestliže však ustanovení, o které st-l nárok na diety opírá, takového nároku nepřiznává, nebylo tím, že žal. úřad st-li diety nepřiznal, vsaženo do subjektivních práv st-lových a není tedy stížnost již z této příčiny odůvodněna.

Č. 4953.

O b e c n í ú ř e d n í c i: I. * Slovy »provisorní léta služební« v § 21, odst. 4 zák. č. 443/1919 rozumí se pouze léta ztrávená v poměru provisorního úředníka. — II. Okolnost, že ve schváleném rozpočtu obecním je k odůvodnění jednotlivé položky platové uvedeno, že úředník obce slouží určitou dobu, nezakládá pro úředníka toho nárok na skutečný zápočet doby té.

(Nález ze dne 29. září 1925 č. 18.052.)

V ě c: František Z. ve V. (adv. Dr. Viktor Říha z Prahy) proti moravskému zemskému výboru v Brně o úpravu služebního poměru a výslužné.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí, pokud se týká doplatku 10.000 Kč, zrušuje se pro nezákonnost, v ostatním se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Usnesením ob. zast. ve V. z 21. listopadu 1923 byly st-li upraveny služ. požitky a byl mu podle zák. č. 443/1919 přiznán základní plat X. hodn. třídy 1. stupně státních úředníků, 8 trienálek v celkové výši 100% zákł. platu, 25% příbytečné ve výši 25% služného. Vzhledem k zák. č. 312/1920 byly st-li pak od 9. května 1920 přiznány služ. požitky VIII. hodn. třídy 2. stupně stát. úředníků skupiny E, od 1. ledna 1922 požitky VIII. hodn. třídy 3. stupně této skupiny. Ježto st-l vstoupil dnem 1. ledna 1923 do pense, byly mu současně vyměřeny pensijní požitky na základě 28leté doby služební (t. j. 25 let skutečně ve službě ztrávených a 3 léta válečná). Zároveň vyslovalo ob. zastupitelstvo, že trvá na slevě částky 10.000 K z doplatku st-li příslušejícího za léta uplynulá, se kterou st-l projevil souhlas. Nař. rozhodnutím bylo odvolání st-lovo z usnesení podané zamítnuto.

O stížnosti uvažil nss takto: — — —

Žal. úřad vyslovil, že st-li byla pense správně vyměřena na základě 28leté služ. doby a že nemůže žádati, aby služ. doba sloužící za základ vyměření pense byla počítána od r. 1883, ježto jeho služ. doba úřednická začíná ve smyslu §§ 7 a 9 zák. č. 443/1919 teprve ode dne, kdy byl jmenován úředníkem, což se stalo v sezení ob. výboru z 18. května 1898 s platností od 1. ledna 1898, kdežto dříve byl st-l u obce zaměstnán co písař. Proti tomu namítá stížnost, že ob. zast. schválením rozpočtu, ve kterém byla při jméně st-lově uvedena poznámka »slouží 40 let« a do kterého byly zařaděny 100% trienálky pro st-le, celou jeho služ. dobu od roku 1883 uznalo.